

Den kostelige perle

Av Søren Pederson (1852-1923)

Atter er himlenes rike likt en kjøpmann som søkte etter vakre perler. Da han så fant en meget verdifull perle, gikk han bort og solgte alt han eide, og kjøpte den.

Matt 13:45-46

Legg merke til: Kjøpmannen søkte gode perler – i flertall –, men fant *én enkel*, som var verd alle de andre til sammen.

Har det ikke vært slik med meg, er det ikke slik ennå med mange sjeler?

De søker gode gaver, gode egenskaper, gode frukter, et flertall av ting, men vet ikke, at der er *én «Guds gave»* (Joh 4:10), som inneslutter og avsetter alle de andre tilsammen.

Du har søkt klarhet, har du ikke, klarhet i de åndelige ting?

Du kan ikke forstå religionen; der er så mange motsigelser.

Du har søkt klarhet over Bibelen; hva skal man tro om den?

Du har søkt å forstå deg selv, hele tilværelsen, hele livet, for ikke å tale om Gud; hvem kan forstå Ham?

Ja klarhet, åndelig visdom *er* en god perle. Vent litt, kanskje du kan få den i dag!

Eller du har søkt en perle, som heter *fred*, virkelig trygg fred i din sjel. Du er –

som hele slekten – urolig, gjærende, usikker. Du har ingen visshet om syndenes forlatelse.

Du har hørt adskillig. En predikant har sagt at det skal tro, meget tro til.

En annen har anbefalt å gå og gjøre opp med menneskene; «...du får ikke fred før!» Det lød så alvorlig, så pålitelig; du begynte å betale igjen penger, å be fornærmede om forlatelse, å gjøre deg godvenner igjen med den og den. Du følte deg så tilfreds med det, du syntes, nå var det vel. Men din fred går enda i sjøgang, opp og ned.

Se, så har vi alt to perlefiskere her; en som vil ha ekte klarhet, en som vil ha ekte fred. Kanskje her er flere?

Du der, du vil ha *glede* og *sol* i din kristendom, vet jeg. Du ser andre glade og lykkelige, de synger Sions sanger. Om det så er den fyllefanten så – ja, så er han jo blitt rent en strålende ny mann! Mens *du* går bare og sukker. Ja, du ville gjerne kjøpe glede.

Her er en annen perlesøker. Han vil ha *kraft*. Kraft i kristendommen, kraft fremfor alt, seier over synden, seier over selvlivet; hva nytter det ellers alt?

Skal man bestandig gå som en løs karakter, en vaklende, snublende kristen. Da er man jo bare i veien, til skam og skade – ikke sant?

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/Magne Ekanger, Bakkavegen. 2, 4352 Kleppe, tlf. 51 42 08 93. E-post: magne.ekanger@c2i.net

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70
E-post: jesp@c2i.net

Faste medarbeidere i bladet:
Per Bergene Holm og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann: Dag Rune Lid, Furuflaten 30
5600 Norheimsund, tlf./fax 56 55 26 72
e-post: drlid@online.no

Sekretær: Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland,
4360 Varhaug, tlf. 51 43 04 06
Bankgiro 3204 10 10222

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærere.

Adr.: 3160 Stokke
tlf. 33 36 17 70, fax 33 36 17 71
Bankgiro 2490 45 39496
E-post: pbholm@online.no
Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

«Akk,» sier en femte perlekjøper, «med meg er det mere *sorg* som mangler enn glede. Jeg har aldri kjent den dype, ekte, knusende syndesorg. Hadde jeg bare den, – kjente jeg bare en fortærende trang til nåden, en sviende smerte over all min elendighet. Men så lenge jeg savner den, kan det jo ikke bli noe med meg og Jesus.»

Men så kommer en sjette: «Å det fikk være alt sammen, om en bare hadde *kjærlighet*. Så meget vet jeg da, at den er perlen. Det sier jo også Paulus i 1Kor 13, at uten kjærlighet er jeg intet. Stundom har jeg følt det som om jeg kunne elske Jesus høyere enn livet, endog elske fiender for hans skyld, men når så den jernharde virkelighet melder seg, så satte jeg dog til sist min egen vilje øverst. Akk, jeg har så liten kjærlighet, jeg kan godt orke å gå ulykkelige sjeler, lidende mennesker forbi.»

Nei, så lenge vi prøver å grave perler frem av vårt eget vesen, krystallisere våre egne anstrengelser – «det beste» i oss – til gode perler, så lenge er vi på feil vei. Vi blir aldri rike, det blir bare fattigdom, eller vi lar oss narre til å innbille oss noe på fariseistisk vis.

Vi var jo ikke syndere, hvis vi kunne gå her og «finne perler» som dugde, hos oss selv: – sørge, som der skal sørges, – elske som der skal elskes, – seire, som der skal seires.

Forstå det dog engang: *Du* kan ikke lage klarhet eller fred i stand; de må komme annetstedsfra, som en overraskelse, en gave.

Og nå gis det en kostelig perle, som bærer alle «gode perler» i seg, skaper dem ut av seg – se, hvor de kommer trillende. **Jesus** er *gitt oss til visdom fra Gud (til klarhet) og til rettferdiggjørelse (og fred) og til helliggjørelse (seier og kraft og glede) og forløsning!* (1Kor

Se hvordan *kjærligheten* utgytes i våre hjerter ved Den Hellige Ånd, når vi erfarer Jesu allmektige, livgivende kjærlighet!

Se, hvor øm *sorgen* over synden og *frykten for synden* blir, når Han – den kostelige perle – riktig skinner for min sjel i sin umåtelige verdi! Må Gud få vise oss sin store, underfulle perle! Gi akt!

Der følger *klarhet* med Jesus. Straks han var født, står der, at «Herrens klarhet omskinnede hyrdene». Og da han døde, ble det velsignet klart for en mørk, dødsdømt forbryter ved hans side på korset. Nikodemus fikk lys i natten, den døende Stefanus så inn i selve himlen midt i stenregnet, for han så Jesus, «Guds kraft og Guds visdom».

Stiller du deg i denne trygge, rolige velsignede Jesus – som vet seg å være Guds evige sønn og har svar på alt – så blir alt klart. Da leser du skriftene med Ham som sentrum. Da skjønner du at ditt hjerte er fordervet, men at Han elsker ditt stakkars hjerte. Ditt hjerte blir brennende i deg (Luk 24:32). Jeg taler det jeg har prøvd!

Du, som vil kjøpe *fredens* perle: «Jesus er din fred!» (Ef 2:14) Tar du imot

hans person, så har du den evig trygge garanti i samvittigheten, fred med Gud. Han forlikte oss med Gud (Rom 5:10). Han «ble gjort til vår synd» (2Kor 5) for at vi ved Ham skulle være «rettferdige for Gud».

Er du *rettferdig* for Gud, så har du ingen ufred å frykte for; hvem vil anklage Guds utvalgte? Kristus er den som er død for oss. (Rom 8) Straffen er lagt på ham, for at vi skal ha fred (Jes 53).

Ikke lytt til noen røst som viser en annen vei til fred enn Jesus Kristus og hans blod.

Se, hvor det var – ikke teologen, men Guds elskede apostel – Paulus' hele oppgave å male Kristus korsfestet for galaterne. Se, hvor alt forandret seg for Thomas, da han så naglene. Se riktig lenge på Jesus. Vil du?

Derfra kommer solskinn og glede, du perlekjøper.

Du kan ikke få utsondret noen gledesperle av deg selv, men du kan se deg jublende glad på Jesus.

Jeg synes han kommer så velsignet fritt utenifra, som snefnugget, som stjerneskuddet, som ikke spør oss om lov.

Han «har lyst i menneskenes barn», skal han ikke få lov og beundres for det?

Han har lyst til å se meg i himlen; derfor tar han all min elendighet og bærer

Innholdsfortegnelse ~ Lov og Evangelium, august 2002:

Den kostelige perle , Av Søren Pederson (1852-1923)	side 1
Tjenesten er av nåde . Av Per Bergene Holm	side 5
... for å høre alt som er pålagt deg av Herren . Av Immanuel Fuglsang	side 9
Guds fullkomne lov . Av Kjell Farnes	side 12
Referat fra årsmøte i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon	side 13
12 elever på Bibelskolen på Fossnes	side 14
Årsmelding for arbeidsåret 2001/2002 fra landsstyret i NLL	side 15
Årsmelding for Bibelskolen på Fossnes skoleåret 2001/2002	side 16
Årsmelding fra ytremisjonsarbeidet i Peru for arbeidsåret 2001/2002	side 18
I Guds høgskole . Av Karl Notøy	side 20

den opp til soning på forbannelsens tre; skal han ikke takkes for det?

Han elsker meg evig – jeg – som ikke engang har kunnet spandere mine få små års kjærlighet på ham; skal han ikke elskes igjen for det?

Ja, Jesus Kristus er en perle, *min* perle, min eneste. Men det er nok.

Da ble disiplene glade, da de så Herren! Jeg også!

Se på Maria, da han kalte henne ved navn i urtegården. Tørket hun ikke øynene?

Se på Emmaus-disiplene: *Han lever!* Han lever med sin seier, sin *kraft til hellig liv*.

Finnes der en synd, som han ikke har overvunnet? En Satans befestning som ikke kan brytes i den oppstandnes navn?

Selv de urene ånder måtte vitne: Han er kommet for å ødelegge oss (Mark 1:24).

Kunne han ikke fylle sin strid motstander Saulus fra Tarsus med sin ånd? Jo, Jesus, du er perlen. Har jeg bare deg, spør jeg om intet i himlen og på jorden. Ingen kan skape *kjærlighet*, uten Han; – alt på jorden, som heter trofasthet og tolmødighet og ekte oppofrelse, stammer fra Ham.

Hedningene hadde og har det ikke. Ta «Perlen» bort – og du skal få se, hvor det blir av kjærligheten i det kristne samfunn.

Det er, som en har sagt: De andre har regjert med vold; Jesus regjerer med kjærlighet.

Å, man kan i et kristenliv til en tid bli opptatt av åndens frukter, av seg selv og andre, ja av «Den Hellige Ånd og hans mysterier». Men **Han – Jesus** – kommer igjen – som muhamedanerne sier om Kristus på Sofiamoskéens overkalkede vegg, hvor han engang ble innbrent, da moskéen enda var kristen kirke.

Han kommer igjen også for min sjel – etter mørke og tvil, *han* skinner som ro-

ten og kilden til all nåde, *han* er perlen; der gis bare **én**. Takk og pris du levende Gud!

Så var det å *kjøpe perlen da*, hvis den ikke alt er din. «Kjøpmannen solgte alt det, han hadde, for å kjøpe den.» Kan der være tale om noe som likner «kjøp» med hensyn til Jesus? Alt er jo nåde, men – ja, de kalte kirkens høymesse før for en «forretning»; der var forretning i kirken, het det.

Om nå selgeren – Gud – kunne gjøre «forretning» i dag med deg, så kan du få kjøpe kjøpe etter Jesaja 55:1: «Nå vel, alle dere som tørster, kom til vannene! Og dere som ingen penger har, kom, kjøp og et, ja kom, kjøp uten penger og uten betaling vin og melk!»

Om nå du tok det like så reelt, like så bokstavelig med «Perlen», som med dine innkjøp i en butikk? Det er meningen. Der leverer du jo ditt over disken – og får selgerens tilbake. Aldri hender det, at du går uten virkelig å få den kjøpte gjenstand med.

Vil du passe på å ta Jesus med? Vil du tro, at det går an å ta Gud på ordet? Vil du prøve, *at Jesus er nok*? Vil du – la alt annet gå deg av hende for å *gripe Ham med begge hender*?

Å, legg ned dine greier der på disken. Du ser, hvor usle de er. Har din egenkjærlighet og urene lyst vært noen perle? Har din vantro hjulpet deg? Har menneskefrykten vært av verdi? Er din stolthet 10 øre verd?

Kom og «selg» alt det, du har, og «kjøp» Jesus, Guds gave, for intet! Kom og lytt: Se så, nå er Ånden her!

Amen, Herre Jesus! Hellig Ånd, løft Jesus inn i dette hjerte!

Fra boken «Ingen uden Jesus alene» Stykket er gitt en forsiktig revisjon. Red.

Tjenesten er av nåde

Av Per Bergene Holm

For himlenes rike er likt en husbond som gikk ut tidlig om morgenen for å leie arbeidere til sin vingård. Da han var blitt enig med arbeiderne om en denar for dagen, sendte han dem av sted til vingården.

Da han gikk ut ved den tredje time, så han andre stå ledige på torget. Han sa til dem: Gå også dere bort til vingården, og det som rett er, vil jeg gi dere. Og de gikk av sted.

Atter gikk han ut ved den sjette og niende time, og gjorde likedan. Og da han gikk ut ved den ellefte time, fant han noen stående der, og han sa til dem: Hvorfor står dere her ledige hele dagen? De svarte ham: Fordi ingen har leid oss. Han sa til dem: Gå også dere bort til vingården.

Da det var blitt kveld, sa eieren av vingården til forvalteren: Kall arbeiderne fram og gi dem lønnen. Begynn med de siste og fortsett til de første. De som var leid ved den ellefte time, kom da fram og fikk en denar hver. Og da de første kom, trodde de at de skulle få mer, men også de fikk en denar hver. Men da de hadde fått den, knurret de mot husbonden og sa: Disse siste har bare arbeidet én time, og du stiller dem likt med oss, vi som har båret dagens byrde og hete!

Men han svarte en av dem og sa: Venn, jeg gjør deg ingen urett! Ble du ikke enig med meg om en denar? Ta det som ditt er, og gå! Men jeg vil gi denne siste det samme som deg. Har jeg ikke lov til å gjøre med mitt hva jeg vil? Eller er ditt øye ondt fordi jeg er god? Slik skal de siste bli de første,

og de første de siste. For mange er kalt, men få utvalgt.

Matt 20:1-16

Denne lignelsen av Jesus hører nøye sammen med det vi leser i slutten av kapittel 19 hos Matteus. En rik ung mann kom til Jesus og sa: Mester, hva godt skal jeg gjøre for å arve evig liv? Jesus viser ham til budene og til sist at han skal selge alt det han har og gi det til de fattige. Så skal han få en skatt i himmelen. Så kan han komme og følge Jesus.

Men det som denne unge mannen ikke ville – å gå fra alt han eide – det hadde disiplene gjort. Ikke alle av dem var så fattige heller. Noen var tvert i mot meget velstående. Fattige ble de først når de forlot alt og fulgte Jesus.

Derfor spør Peter i Matt 19:27: «Se, vi har forlatt alt og fulgt deg. Hva skal da vi få?» Jesus svarer at dette har de ikke gjort for intet. De skal få sin lønn. Ved Jesu gjenkomst, når himmel og jord skal oppstå i ny og herliggjort skikkelse, så skal de få sitte på 12 troner og dømme Israels 12 stammer.

Jesus sier også at ingen som har forlatt familie eller eiendom for Hans navns skyld har gjort det forgjeves. De skal få det hundrefold igjen og arve evig liv. Det følger forsakelse med å følge Jesus, men den trengsel og forsakelse en kristen må bære er som intet å regne mot den lønn han har i vente.

Men når Jesus har sagt dette, kommer han straks med en advarsel: «Men mange som er de første, skal bli de siste, og de siste de første.» Og som en forklaring på denne advarsel forteller Jesus lignelsen om arbeiderne i vingården.

Men lignelsen handler egentlig ikke om å arbeide i Guds rike. Lignelsens budskap er at i Guds rike lønnes det ikke etter innsats og fortjeneste, men av nåde.

Når vi leser lignelsen, så ser vi at den beskriver et meget uvanlig lønningssystem. Dersom vi lønnet slik til vanlig, ville vi nok ikke oppleve at mange arbeidere var villig til å stå på og gjøre en innsats. Jesus mener heller ikke med denne lignelsen å gi oss noen anvisning på hvordan man skal lønne arbeidere i denne verden.

Lignelsens poeng ligger nettopp i at denne måte å lønne på er så helt forskjellig fra det som foregår her i verden. Ingen vingårdseier ville kalle og lønne arbeidere på denne måten. I det vanlige arbeidslivet vil en arbeidsgiver være interessert i arbeiderens kvalifikasjoner og arbeidsvilje. Han ville plukket ut dem som var mest skikket til jobben. Men arbeidsgiveren i lignelsen kaller alle som står ledige på torvet, uten hensyn til kvalifikasjoner.

Selve kallet er av nåde, og ikke etter fortjeneste. Å få være med i arbeidet er nåde. Det en får utrette for vingårdsherren er av nåde og lønnen er av nåde.

Her spørres det ikke etter kvalifikasjoner eller fortjeneste. Slik er det i Guds rike, der er alt av nåde. Der står

det ikke til den som vil, heller ikke til den som løper, men til Gud som gjør miskunnhet.

Vi mennesker har lett for å bedømme et menneskes innsats i Guds rike etter det vi ser. Den som gjør seg bemerket og menneskelig sett utretter mye, vil vi gjerne ære. Men den som ikke er så synlig, som ikke gjør seg så bemerket med det en er eller gjør, akter vi mindre på. Men Gud ser annerledes på arbeidet enn det vi gjør.

Derfor måtte ikke disiplene tro om seg selv at deres offer for å følge Jesus ga dem noe fortrinn, at det satte dem i en særstilling og skulle resultere i en lønn som var større enn andres.

Nei, det er nettopp dette Jesus advarer mot. Vi skal overhodet ikke gjøre oss noen tanker om å oppnå fortjeneste hos Gud ved at vi overgir oss til Jesus og følger Ham.

Men la oss likevel ikke tale nedsettende om å tjene i Guds rike. Gud kaller også i dag arbeidere til sin vingård, og det finnes ikke en kristen som ikke er med i vingårdsarbeidet. Derfor lyder kallet til enhver som hører Jesus til: «Gå også dere bort i vingården.»

Og dette kallet blir hos mange unge, også i dag, tatt i mot og møtt med iver og innsats. Blant de unge er det mange som virkelig vil være disipler, som ikke bare vil leve i sløvhets og passivitet slik mange voksne gjør, hvor det største offeret er å forlate TV-stolen for å gå på møte en gang i mellom. De vil være med i arbeidet, bli engasjert med oppgaver og vitnetjeneste. De vil gå ut i Guds vingård,

på gater og streder og ofre seg selv i tjenesten for Jesus.

Vi skal glede oss over det ungdommelige engasjement, være glad for at unge – og voksne med – ofrer av tid, krefter og penger for Guds rike. Det er ikke for mye av det, så vi skal på ingen måte tale nedsettende om å ofre seg for Guds rikes sak.

Men her kommer likevel Jesus i lignelsen med en alvorlig advarsel: «Mange som er de første, skal bli de siste, og de siste de første!»

Så lenge et menneske tror at det har gjort Jesus en stor gjerning ved å gå inn i tjenesten for Ham, så lenge står dette menneske i virkeligheten utenfor Guds rike. Det har ennå ikke sett seg selv og vet ennå ikke hva kristendom er. Mange av dem som er de fremste når det gjelder engasjement og innsats, er overhodet ikke frelst og har overhodet ikke kommet inn i Guds rike. De skal på dommens dag bli de siste.

Kristendom er ikke at Jesus har bruk for meg og det handler ikke først og fremst om hva jeg skal gjøre for Guds rike. Nei, kristendom er at jeg har bruk for Jesus og trenger til hans rike. Det er mange steder Gud kaller deg til tjeneste og ber deg om å gå hans ærend her på jord. Men det står aldri at Gud har bruk for deg. For sannheten er at Gud kaller deg fordi du har bruk for ham, du har bruk for Guds rike.

Gud kaller deg fra et liv i tjeneste for synden og selvlivet. Det behøver ikke være et veldig lastefullt liv han kaller deg fra.

Det var det ikke for den rike unge

mannen. Han tjente for å oppnå fortjeneste, han tjente loven for å få lønn, men han maktet ikke å oppfylle betingelsene.

Men om det er tjenesten for synden eller tjenesten for loven, så er lønnen den samme, og det er døden.

Men Gud kaller deg fra dette livet og denne tjenesten, til et liv i samfunn med seg i hans tjeneste.

Det innbød han også den rike unge mannen til, slik han hadde innbudt disiplene. Og over dette liv og denne tjenesten er det en helt annen lønn. Og den lønnen er den samme for alle som har del i den, og det er det evige liv. (Rom 6:20-23).

Når Jesus kaller deg, så kaller han deg av nåde. Og det er uendelig trøsterikt at Jesus ikke kaller deg etter fortjeneste, etter kvalifikasjoner og evner. Selve hans kall er av nåde.

«Halt og blind byr han inn, Syndere og fromme.»

Og om det er ved den ellefte time eller den første, så er lønnen den samme, for du lønnes ikke etter fortjeneste, men av nåde – «Guds nådegave er evig liv i Kristus Jesus vår Herre». (Rom 6:23)

Det er nåde å få være med i Herrens gjerning her på jorden. Lina Sandell synger slik og favner hele lignelsens hovedsak: *"Selv om du ei behøver en tjeneste av meg, Så gi meg Gud den nåde, å Herre, tjene deg."*

Det er du som trenger tjenesten i Guds rike. Du trenger Guds rike, du trenger Jesus og frelsen i ham, for å bli frelst fra deg selv og livet i syndens tjeneste.

Og livet som tjener i Guds rike for Jesus i hans vingård trenger du. Tjeningen bevarer deg fra å leve ut selvlivet og kjødets lyst.

Den som er opptatt av å gjøre Herrens gjerning, han får ikke tid eller rom for å bekymre seg om seg og sitt. Her ligger det en vei til frihet fra selvlivet og kjødet, slik vi leser det i Rom 6.

Apostelen Paulus sier det slik i 2Kor 5:15: «Og han døde for alle, for at de som lever, ikke lenger skal leve for seg selv, men for ham som døde og oppstod for dem.»

Og alt vi trenger for denne tjenesten, det har vår Herre påtatt seg å sørge for. Han gir oss redskapene til arbeidet, han gir oss den utrustning han ser vi trenger, han gir oss motet og kraften i tjenesten. Han vil selv være kraften i hele tjenesten.

For i Guds rike er alt av nåde. Av nåde er vi kalt. Jesus sier det slik i Joh 15:16: «Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere, og bestemt dere til å gå ut og bære frukt. Og deres frukt skal vare, for at Faderen skal gi dere alt det dere ber ham om i mitt navn.»

Vi har ikke valgt vår frelser eller vår herre, men det er han som har utvalgt oss. Det er han som har kalt oss til å få del i hans frelse og få komme inn i hans nåderike. Og når Jesus kaller oss til å få del i den frelse han har tilveiebrakt, når han søker oss opp i vår nød, så er det uforskyldt fra vår side. Det er av nåde fra først til sist.

Og slik forblir det i Guds rike. Nåden blir aldri avløst av fortjeneste, men det er nåde hele veien fram.

Så står Jesus enda i dag og kaller mennesker inn til sin vingård, ikke fordi han trenger din tjeneste, men fordi du og jeg trenger til ham.

Han vil fri oss fra den tjeneste vi av naturen står i, en tjeneste for synden som har døden til lønn.

Han vil ta oss inn i sitt nåderike og sette oss inn i en ganske annen tjeneste. Han spør ikke etter dine kvalifikasjoner, han spør deg ikke etter om du har fortjent det, men det er av nåde han kaller deg, for han vet at du trenger til ham.

L&E

Endringer i landsstyret

Det nye landsstyret i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon konstituerte seg lørdag 13. juli 2002.

Karl B. Bø, Randaberg, som har vært formann i Lekmannsmisjonen siden juli 1992 fikk avløsning av Dag Rune Lid, Norheimsund. Karl B. Bø fortsetter som nestformann i landsstyret. Magne Ekanger, Osterøy er protokollfører. Ragnvald Lende, Nærbø og John Flaten, Askim er styremedlemmer og Birger Mangelrød, Kvelde møter fast som 1. varamann.

...for å høre alt som er pålagt deg av Herren!

Av Immanuel Fuglsang, Danmark

Disse ord er tatt ut av en større sammenheng, nærmere bestemt en situasjon hvor det var kalt inn til samling om Guds ord. Om dette står det i overskriften til Apg 10 i den danske bibelutgaven: «*Høvedsmannen Kornelius og apostelen Peter blir på underfull måte ført sammen.*» (Det kan for øvrig anbefales å lese hele sammenhengen.) Da Peter ankom til huset hvor Kornelius bodde, hadde Kornelius sammenkalt sine slektninger og nærmeste venner, Apg 10:24. Og som avslutning på en slags velkomsttale til Peter sier Kornelius: «***Derfor sendte jeg straks bud til deg, og du gjorde vel at du kom! Nå er vi da alle til stede for Guds åsyn for å høre alt som er pålagt deg av Herren.***» (Apg 10,33)

Selve måten dette møtet kom i stand på, skal ikke danne forbilde for hvordan vi i dag skal forberede gudstjenester og møter i kristen sammenheng. Det pålegger Bibelen oss ingen steder. Men allikevel kan vi lære mye av denne spesielle beretning om evangeliets inngang hos den hedske militæroffiser, Kornelius. La oss bare stanse for noen få enkeltheter:

1. ***Du gjorde vel at du kom.*** Denne lille setning understreker for oss at det å forkynne Guds ord for andre mennesker er en velgjerning. Det må

vi aldri glemme når vi hører og leser Guds ord. Det er til gagn for oss, fordi Guds ord er mat for sjelen. Vi kommer åndelig talt sammen for å bli holdt i live ved ***Guds ord***. Og det er absolutt en svært viktig side ved forkynnelsen av Guds ord. Predikanten må billedlig talt dele ut av den mat han selv lever av. Og derfor er det så viktig at predikanten nettopp deler ut Guds ord, som er levende og virksomt. Det innbefatter også at forkynnelsen av Guds ord skal være til hjelp og veiledning for menneskelivet i dets mangeartede situasjoner.

2. Kornelius ville at tilhørerne skulle høre et budskap fra Herren! Det fremgår med all tydelighet av denne setning: ***Nå er vi da alle til stede for Guds åsyn for å høre alt som er pålagt deg av Herren.***

Det er en stor velsignelse når man kan fornemme at arrangørene (og møtelederen!) er i forventning om å høre et budskap fra Gud Herren! Det kan komme til uttrykk på flere måter, f. eks. ved at forsamlingen har vært i bønn til Gud for predikanten. Men det kan også komme til uttrykk ved at man er oppmerksom på at det ikke skal være alt for mange andre «innslag» på møtet. De kan så lett komme til å ta plassen for det ene nødvendige, den gode del, som Jesus taler om i Luk 10:42, og som Paulus

understreker i Kol. 3:16a: *La Kristi ord bo rikelig blant dere.*

Her vil jeg også gjerne sitere inngangsbønnen til Gudstjenesten mange steder i Den danske folkekirke, slik som den har lydt gjennom mere end 50 år: «Herre! Jeg er kommet inn i dette ditt hus for å høre, hva du, Gud Fader, min skaper, du Herre Jesus, min frelser, du gode Helligånd, i liv og død min trøster, vil tale til mig. Herre! Opplat nå således ved din Helligånd for Jesu Kristi skyld mitt hjerte, at jeg av ditt ord kan lære å sørge over mine synder og å tro i liv og død på Jesus og hver dag forbedre mig i et hellig liv og levnet; det høre og bønnhøre Gud, ved Jesus Kristus! Amen.

Det er en smerte, at denne inngangsbønn mange steder er blitt erstattet av hva noen nok vil kalle mer «tidsriktige formuleringer». For det er en kjensgjerning at mange av de såkalt nye kirkebønner slett ikke inneholder den dybde og fylde som ovenstående eldre utgave av kirkebønnen er uttrykk for. Og mon ikke dette også kan være en forklaring på at det mange steder hersker forvirring og usikkerhet med hensyn til hva som skal foregå ved gudstjenester og møter i kristen sammenheng?

Hvis vi alle var mer oppmerksomme på at vi er samlet *for Guds åsyn for å høre alt som er pålagt predikanten av Herren*, så tror jeg at mange samlinger ville få et helt annet forløp – både med hensyn til forberedelsen (også predikantens!) og avviklingen av våre samlinger om Guds ord.

3. Peter var oppmerksom på hva som var hans oppgave som predikant: ***Han (Jesus) bød oss å forkynne for folket og vitne at han er den som av Gud er bestemt til å være dommer over levende og døde***, (v.42). Her er vi inne ved en svært avgjørende side av forkynnelsen i kristen sammenheng: Å forkynne er å være vitne. Jeg vil forsøke å klargjøre, hva jeg mener med det.

Hvis jeg blir innkalt til å være vitne i en rettssak, så må jeg kun fortelle hva jeg har sett og erfart; altså de kjensgjerninger som jeg kjenner til, fordi jeg selv har gjort erfaringer i forhold til de begivenheter og handlinger som rettssaken dreier sig om. Og jeg må ved min vitneforklaring være sannheten tro i alt det jeg sier, og jeg må stå inne for mine uttalelser med min egen personlighet og min egen identitet.

Derfor må det ikke herske tvil om hvem jeg er, når jeg møter opp for å vitne. Hvis jeg f. eks. møtte opp i rettssalen i en forkledning med tildekket ansikt og ikke ville si mitt navn, da er jeg sikker på at jeg ikke kunne avgi en vitneforklaring som dommeren kunne tillegge noen som helst betydning.

Jeg vet, at mange i vår tid ikke vil være enig med mig i det jeg nå skriver, men jeg skriver det allikevel, fordi det er min personlige overbevisning bl.a. i lys av denne beretning fra Bibelen: *Et kristent vitnesbyrd, en kristen prediken, ja kristen forkynnelse i det hele tatt, kan ikke fremstå med noen overbevisende gjerning, hvis det skjer i form av drama, dukketeater, buktale eller andre former, hvor selve*

vitnet er skjult bak en forkledning eller maske.

Jeg bever ved å skrive dette, men jeg synes det må sies, for at vi ikke skal komme lenger bort fra Bibelens klare tale om hvordan kristen forkyn- nelse skal finne sted.

4. Han (Jesus) er den som Gud har bestemt til å være dommer over levende og døde, (v.42b). Her hører vi at talen om dommedag har en sentral plassering i den kristne for- kynnelser. Det hadde apostlene fått pålagt av deres herre og mester, Je- sus Kristus. Det understrekes også i vår kirkes trosbekjennelse, hvor vi bl.a. bekjenner slik om Jesus: *...fôr opp til himmelen, sitter ved Guds, den allmektiges Faders høyre hånd, skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde.*

Jeg vet at mange ikke bryr sig om å høre tale om dommedag. Men sa- ken er allikevel ytterst aktuell for hvert eneste menneske. Det fremgår av bl.a. av Paulus' brev til Filipperne, kap. 2:10-11: *«...for at i Jesu navn skal hvert kne bøye seg, deres som er i himmelen og på jorden og under jorden, og hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til Gud Fa- ders ære.»*

5. Ham (Jesus) gir alle profetene det vitnesbyrd at hver den som tror på ham, får syndenes forlatel- se ved hans navn, (v.43). Dette er den siste setning som Bibelen siterer fra den prediken vi her har beskjefti- get oss med. Og jeg er svært glad for å kunne lese hva som skjedde i den forbindelse: *Mens Peter ennå talte al-*

le disse ord, falt Den Hellige Ånd på alle dem som hørte ordet, (v.44).

Det er vidunderlig at vi trygt kan regne med at det ikke er oss som skal skape syndserkjennelse og tro på Jesus! Det må vi overlate til Den Hellige Ånd. Men vår oppgave som predikanter og forkynnere blir klart tegnet opp her: En forkynnelser av at det kommer en regnskapsdag hvor ingen selv har mulighet til å gå fri, men også en forkynnelser av synde- nes forlatelse i troen på Jesus og hans fullbrakte verk på korset. Det er ennå nådens tid! La oss takke Gud for syndenes forlatelse i kraft av Je- su, Guds sønns blod!

Når jeg her i korte trekk har forsøkt å gi videre noe som i mange år har opptatt meg og vært en stor anfektel- se for meg i mye kristen virksomhet – både i Danmark og Norge – så må jeg straks tilføye at jeg kjenner til av- makt og svakhet, når det gjelder min egen tjeneste som forkynner i en vek- kelsesbevegelse i Danmark. Derfor har jeg stor trang til å si med Paulus som avslutning på denne artikkel:

Be også for oss, at Gud må åpne en dør for Ordet, så vi kan forkynne Kristi hemmelighet...Be om at jeg kan åpenbare den ved å tale som jeg bør. (Kol 4:3-4)

Til slutt, brødre, be for oss at Her- rens ord må få fritt løp og bli holdt i ære, slik som hos dere, og at vi må bli fridd fra vrang og onde mennes- ker. For det er ikke alle som har troen. Men Herren er trofast, han skal styrke dere og bevare dere fra det onde. (2Tess 3:1-3)

Oversatt fra dansk ved Jon Espeland

Guds fullkomne lov

Av Kjell Farnes

Guds lov er fullkommen, men mennesket er ufullkoment.

Ein kan sjå Guds gode vilje gjennom Herrens lov. Men eit menneske kjem stadig til kort når ein skal fylgje Herrens lov. «Men lova kom til så fallet skulle verta stort. Men der synda vart stor, vart nåden endå større,» seier Paulus i Rom 5:20.

Eit menneske må sjå si synd før det kan verte frelst. Difor er loven si forkynning så viktig.

Loven i praksis fører til syndserkjenning. Og der det er syndserkjenning, er det bruk for frelse. Men vert lova gjort liberal, slik at me maktar å oppfylle henne, så fører det til fariseisme.

Men frelsa har me i Jesu verk og gang til Golgata. Jesus er den einaste på denne jord som har oppfylt lova og dermed sigra over synda.

Når me vert syndarar og får bruk for det Jesus har gjor og tek imot han, då til eignar me oss hans liv og fullkommen skap. For som det står i Rom 10:4: «For Kristus er endemålet for lova, til rettferd for kvar den som trur.»

Kva er det så me gremmer oss for? Me har jo fått eit fullkome liv av Herren! Me har grunn til å juble og prise Gud! Han har ordna det på beste måten trass i alt vårt eige. Lat oss takke og prise Gud for hans godheit mot oss!

Lova er blitt ei rettesnor i livet, men ein umogleg veg til frelse. Og denne rettesnora, bør me gjere oss kjend med ved å lese kva Herren seier i sitt ord. Det er best for oss at me fylgjer Herrens lov så langt me maktar. For ho fører oss på

den rette veg og ikkje på den krokute som me har så lett for å villa oss inn på.

Med Jesus som midtpunkt og føredøme vil me leve rett i denne verda, og me har ein himmel i vente.

På at det ventar den truande eit evig liv, har me mange openberringar. Tak difor imot frelsa frå Gud, for ho gjev deg ei stødige gange på vegen til det evige liv.

*Loven er ei rettesnor
For Jesu folk på jord;
Lat oss ta ho i hjarta inn
Og fyllle våre sinn!*

*Bodet har vist oss den rette veg,
Gjer kursen stødige om tvilsam me er,
Og fører oss også til Jesus kjær.*

*Guds gode vilje i lova me fær,
Jesus han oppfylde lova især,
Så at himlen for oss blir så kjær og nær.*

*Innsendt av Kjell Farnes,
Flemma på Nordmøre*

Bibelhelg på Solgry

4. - 6. oktober 2002

Velkommen til samling om Guds ord på Solgry ved Haugesund

4. - 6. okt. 2002.

Talere: Dagfinn Natland,
Ingar Gangås og Martin Fjære
Flere opplysninger i neste nr. av
Lov og Evangelium

Referat fra årsmøte i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

Norsk Luthersk Lekmannsmisjon hadde sitt årsmøte på Lundheim Folkehøgskole på Moi torsdag 12. juli i forbindelse med hovedsommerskolen. I år hadde vi besøk av evangelist Ubaldo Marca og kirkepresident Celso Vadiglesias fra Peru. Sistnevnte hadde også andakt på årsmøtet, og leste fra Mat 12:33-37. Han understreket at treet kjennes på fruktene og at det er bare Jesus som kan skape den gode frukt i åndelig forstand.

Det ble lagt fram årsmeldinger både fra landsstyret, ytremisjonsarbeidet, bibelskolen på Fossnes (se egne meldinger annet sted i bladet) og noen av forkynnerne gav oss et tilbakeblikk på året som lå bak.

Søkningen til Bibelskolen er bra også i år, selv om det er spenning vedr. om en får nok elever til å få statsstøtte. Det kreves minst ti. Rektor Per Bergene Holm understreket at dersom vi får vandre på Guds veier, vil Gud også gi oss de midlene vi trenger. Han minnet misjonsfolket om å be for elevene og personalet. I høst bygges det også ny personalbolig på Fossnes.

Ved valg til landsstyret hadde Ivar Fiske frasagt seg gjenvalg, og i hans sted ble John Flaten valgt, i tillegg til Karl B. Bø og Ragnvald Lende som stod på valg. Fra før sitter Magne

Ekanger og Dag Rune Lid.

Ved konstitusjon av styret ble det noen endringer. Magne Ekanger som har vært sekretær for styret, har nå overtatt ansvaret for abonnementsregisteret for bladet, og på sikt tar han også over ansvaret for websidene. I hans sted ble derfor John Flaten valgt som ny sekretær for styret. I tillegg byttet formann og nestformann på oppgavene, slik at Karl B. Bø ble nestformann og Dag Rune Lid ble ny formann.

Regnskapet viste en samlet inntekt på 2 510 174,- mot 1 487 025,- for år 2000. Den store økningen har i hovedsak sin årsak i testamentariske gaver det siste året, i tillegg til en stor enkeltgave. Styret opplever det oppløftende å få inn de nødvendige midlene som misjonene trenger, og vil takke den enkelte giver som står med i bønn og offer.

Ønsket om å få norske misjonærer både i Peru og Moldova, ble understreket av flere – og det er behov for norske utsendinger. Det ble minnet om Ordet fra Mat 9:37 «Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre om at han vil drive arbeidere ut til sin høst!» Det er hans høst! Måtte vi som Guds folk få være trofaste i dette bønnearbeidet.

President Celso Valdiglesias fra

Peru orienterte om arbeidet som drives i Arequipa, og de var svært takknemlige for det nye forsamlingslokalet som nå var kjøpt i sentrum. Denne menigheten er en frukt av radioarbeidet og det legges stadig nye sjeler til menigheten her. Radiostasjonen «Verden for Kristus» sender evangeliserende og oppbyggelige programmer. Radioarbeidet er svært ressurskrevende, men fungerer som en god plogspiss i arbeidet

Det ble videre orientert om misjonsarbeidet i Moldova og kontakten med svenske venner som også støtter dette arbeidet. Forkynner Tore Mangelrød besøkte Moldova i påsken, og opplevde at det er en åpen dør for evangeliet. Derfor gjelder det også her å arbeide mens det ennå er dag, før natten komme og ingen lenger kan arbeide.

Referent: Dag Rune Lid

12 elever på Bibelskolen på Fossnes

Bibelskolen på Fossnes starter denne høsten opp med 12 faste elever. Det har knyttet seg spenning til om vi i år skulle komme opp i et antall på minst 10 elever som er det staten krever for å gi støtte til private skoler. Det er derfor med takk til Gud vi nå kan ta imot 12 elever. Selv om vi har vært spent, må det likevel understrekes at alt, både økonomi og elevantal, ligger i Guds hånd, og vi får lov til å tro at dersom han vil at vi skal drive bibelskole, så er han også mektig til å skaffe oss de nødvendige midlene. Den store utgiftsposten på en bibelskole er først og fremst lærerlønninger.

Så er det vår bønn til Gud at han må få velsigne og utruste både lærere og elever med det de trenger til den daglige undervisningen. Det skal nåde både til å undervise og høre!

Ellers kan vi informere om at det for tiden bygges en personalbolig på Bibelskolen på Fossnes. Bygget er planlagt ferdig i løpet av våren 2003. Huset ligger i bakken vest for Eikely, og blir bestående av to enheter med en mindre kjellerleilighet i tillegg til ho-

vedleiligheten.

Martin Fjære er nå tilbake som vaktmester ved bibelskolen etter endt utdannelse. Ingar Gangås har permisjon dette året og vil reise som forkynner i Lekmannsmisjonen. Ann Helén Mangelrød er tilsatt som ny husmor etter Marit Gangås. For øvrig er personalet Per Bergene Holm (rektor), Lars Fossdal (lærer), Hans Henrik Brix (lærer) og Olaf Klavenæs (time-lærer).

Det har vært litt usikkerhet omkring telefonnumrene til bibelskolen. Her følger de aktuelle numrene:

33 36 17 70	Bibelskolen
	kontor/kjøkken
33 36 17 71	Telefax
33 36 17 72	Gutteinternatet
33 36 17 73	Jenteinternatet
33 36 17 75	Fam. Ingar Gangås
33 36 17 76	Fam. Martin Fjære

Hovednummeret er viderekoplet til rektor Per Bergene Holm utenom skoletiden.

Takk til alle som er med og ber for skoleåret på Bibelskolen på Fossnes!

Jesp

Årsmelding for arbeidsåret 2001/2002

fra landsstyret i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

Paulus, ved Guds vilje Kristi Jesu apostel til å forkynne løftet om livet i Kristus Jesus... (2Tim 1:1)

Vi vil gjerne begynne denne årsmeldingen med å peke på det oppdraget Herren gav Paulus; – at han skulle *forkynne løftet om livet i Kristus Jesus!* Det er også vårt oppdrag!

Vi skal få lov å forkynne for hverandre at «*Gud, som er rik på miskunn, har, på grunn av sin store kjærlighet som han elsket oss med, gjort oss levende med Kristus, vi som var døde ved våre overtredelser.*» Ef 2:4-5.

Tenk at vi skal få lov å samles under dette livgivende budskap; – at vi er gjort levende med Kristus og har fått løfte om et evig og uforgjengelig liv sammen med vår kjære Frelser i hans evige seiersrike. Måtte Gud gi oss nåde til – gjennom vår forkynnelse og virksomhet – å føre den enkelte inn til livets kilde, og at nye sjeler også gjennom Lekmannsmisjonens virksomhet kunne føres over fra døden til livet, – både i Norge og på misjonsmarkene!

Forrige årsmøte ble avholdt på Bibelskolen på Fossnes 12. juli 2001. Dag Rune Lid og Magne Ekanger ble valgt inn i landsstyret. Fra før satt Karl B. Bø, Ragnvald Lende og Ivar Fiske. John Flaten ble 1. varamann. Landsstyret konstituerte seg med Karl B. Bø som formann og Dag Rune Lid som nestformann og har siden forrige årsmøte avholdt 3 styremøter og behandlet 26 saker.

Faste forkynnere dette året har vært Olaf Klavenæs, Tore Mangelrød, Per Bergene Holm, Lars Fossdal, Ingar Gangås og Martin Fjære. I tillegg har flere av våre trofaste misjonsvenner og noen gjestetalere talt på enkeltmøter, stevner og møtehelger.

I året som er gått har to av Lekmannsmisjonen forkynnere gått heim til Herren. Godtfred Nygård døde 10. september og Margrete Skumsnes 23. november. De har begge vært aktivt med i Lekmannsmisjonen siden starten i 1963 og har besøkt foreningene som Ordets vitner. Vi er takknemlige til Gud for det de fikk bety i mellom oss og lyser fred over deres minne.

Sentrale arrangement i regi av Lekmannsmisjonen har vært Hovedsommerskole på Bibelskolen på Fossnes 11.-15. juli, sommerskole på Imi-stølen 2.-5. august, bibelhelg på Solgry 12.-14. oktober, nyttårsleir på Fossnes 29. des.-1. januar og to leirer for barn og ungdom i Vestfold 28.-30. juni.

Når det gjelder Bibelskolen på Fossnes og misjonsarbeidet i Peru, vises det til egne meldinger fra disse arbeidsgrenene.

Misjonsarbeidet i Moldova har hatt besøk av Per Bergene Holm og Jon Espeland fra 20.-24. september 2001 og av Tore Mangelrød 27. mars – 8. april 2002. Det er overført kr 61 883,70 til «Den Evangelisk Lutherske Kirken i Republikken Moldova» siden forrige årsmøte. Det har ikke vært mu-

lig å få undertegnet noen samarbeid-savtale med kirken fordi den foreløpig mangler en formell struktur.

Bladet «Lov og Evangelium» kom som vanlig ut med 10 nr. i året som gikk er fortsatt vår største talerstol.

Så vil vi takke den enkelte av vennene i alle de små grupper og lag som samles i regi av Lekmannsmisjonen!

Takk for forbønn for styre, forkynnere og nasjonale medarbeidere i Peru og Moldova!

Takk for gaver til arbeidet, og takk til dere som legger til rette virksomhet og tar i mot forkynnere på deres hjem-plass!

Og takk til alle dere som stiller opp på stevner og møter rundt om i landet.

Og ikke minst, takk til dere som forkynner Guds ord for oss!

«For øvrig, brødre: Gled dere! Bli fullkomne! La dere formane! Ha det samme sinn! Hold fred med hverandre, og kjærlighetens og fredens Gud skal være med dere.»

2Kor 13:11

*For Landsstyret
Karl B. Bø, formann
Jon Espeland, sekretær*

Årsmelding for Bibelskolen på Fossnes skoleåret 2001/2002

Generelt:

Enda et år kan vi melde om økning i elevtallet. I høsthalvåret var det elleve stykker som fulgte undervisningen, i vårhalvåret ti. Og det ser ut til at vi kan få et tilsvarende elevtall neste år også.

Selv om det er en allsidig virksomhet på Fossnes, så er det jo i første rekke bibelskolen stedet er til for. Derfor er det ekstra gledelig å oppleve at både internat og klasserom begynner å fylles opp.

Det er blitt arrangert to bibelkurs i løpet av året, og særlig bibelkurset i november var godt besøkt. Seksten stykker fulgte kurset, i tillegg til elevene-

ne. En del fra Vestfold kom også og fulgte noen timer nå og da. Det ser ut til at det er behov for slike kurs, og vi vil søke å konsentrere oss om høstkurset og legge dette til en fast uke i november.

Personalet:

Marit og Ingar Gangås flyttet til Fossnes høsten 2001, samtidig som Torunn og Lars Fossdal flyttet til sitt nye hjemsted på Fossdal. Vi vil takke Torunn og Lars for innsatsen de har gjort på Fossnes i den tiden de har vært her, og vil samtidig ønske Marit og Ingar velkommen. Ingar har tatt

over husfaransvaret og Marit har gått inn i husmoroppgavene inntil videre.

På grunn av sykdom og noe underdekning på undervisningssiden, ble Hans-Henrik Brix ansatt som vikar for vårhalvåret 2002.

Bibelskolen:

Hvorfor driver vi bibelskole? Hva er hensikten med å gå på bibelskole? Dette spørsmålet har blitt aktualisert i løpet av dette skoleåret.

Det er ikke tvil om at de unge i dag lever under et voldsomt press på mange områder. Overalt er det et jag etter utdanning, karriere og materiell velstand. Et bibelskoleår som ikke gir formell kompetanse passer ikke i et slikt jag. Det setter en tilbake i forhold til omgivelsene, både karrieremessig og økonomisk. Vi merker derfor mer og mer at elevene kjenner seg presset til å ha arbeid eller ta fag ved siden av. Det er ikke til å komme bort fra at slike andre gjøremål og engasjement lett kan hindre konsentrasjonen om Guds ord og vende sinnet bort fra "det ene nødvendige" til alt annet som en "må". Og det som enhver kristen kjenner til, opplever også den som er ung. Det koster å sette seg ned med Guds ord, det oppleves verken "matnyttig" eller "kompetansegivende". Og når det ikke står en arbeidsgiver eller lærer over meg og sier at jeg må, så er det så mange andre "må" som blir sterkere. Jesu ord om hvor viktig det er å sette seg ned ved hans føtter blir ikke sterke nok.

Noen kjenner også behov for et avbrekk etter fullført videregående utdanning, og ser på bibelskoleåret som et hvileår hvor man skal samle krefter før en tar fatt på utdanningskarusellen igjen. De er minst av alt inn-

stilt på at et bibelskoleår skal være fullt av lesing og arbeid.

Det er en utfordring å drive bibelskole i møte med dagens unge og det press de lever under. Kompetanse eller spennende turer/aktiviteter, hva skal en slå inn på for å fange de unges interesse? Vi tror ikke at noe av dette løser det som er selve hovedutfordringen, nemlig å få de unge til å bli stille for "det ene nødvendige". Det er en fare for at man gjennom alle forsøk på å skape interesse og oppslutning nettopp "fanger" interessen, men ikke der den skulle vært fanget.

Bare Ordet selv har den egenskap at det binder oss til Jesus og hans ord. Derfor er det så om å gjøre at den som er ung blir bundet til Ordet, får sitt sinn og sine tanker tatt til fange under lydheten mot Kristus. I tillit til Ordet innbyr vi derfor fortsatt elever til et år "avsides med Jesus". Vi har ikke noe imot verken kompetanse, friluftsliv, idrett, reiser, "teamarbeid" eller evangeliseringsaksjoner i inn- eller utland. Det er på sin plass alt sammen, til sin tid. Men på en bibelskole skal Marta få hvile, hun som gjør seg strev og uro med mange nyttige og nødvendige ting og får sinnet vendt hit og dit. Hun skal la alt dette være - for en tid - for å sitte ned ved Jesu føtter. Det er det ene nødvendige og det er den gode del.

Økonomi:

Regnskapet for 2001 viser et driftsunderskudd på kr. 596 062,- etter avskrivninger. Før avskrivninger er resultatet kr. 115 030,- i underskudd. Vi viser for øvrig til de mer detaljerte regnskapsoversiktene som er vedlagt meldingen.

Styrets sammensetning:

Styret har bestått av Jon Espeland (formann), Svein Mangelrød (nestformann) og Magne Ekanger (sekretær), Arne Otto Skutlaberg og Paul André Bergene Holm som styremedlemmer. Fra 2002 har Olaf André Klavenæs gått inn i styret, mens Arne Otto Skut-

laberg er gått ut, men overtar som 1.varamann.

Fossnes, 8.mars 2001.

*Jon Espeland
formann*

*Per Bergene Holm
rektor*

Årsmelding fra ytremisjonsarbeidet i Peru for arbeidsåret 2001/2002

Vi vil begynne meldingen med en hilsen fra våre venner i Peru:

«Arequipa 9. januar 2002

Til broder Karl B. Bø, formann i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon, med all vår hengivenhet.

Vi vil med dette hilse dere i Jesu Kristi dyrebare navn, han som er vår frelser.

Vi i landsstyret i INEL-Perú, samt vennene lokalmenighetene i «Alto Selva Alegre» og «Calle Castilla» i sentrum, kjenner oss svært takknemlige for den økonomiske hjelp som Lekmannsmisjonen har gitt oss gjennom 2001. Bruken av disse midlene er foretatt i henhold til godkjent budsjett, og midlene er forvaltet til evangelisk arbeid og radioarbeid etter strenge administrative rutiner.

På samme vis er vis vil vi også få uttrykke vår dype takknemlighet for deres bønner for misjonsarbeidet i Peru.

Arbeiderne i INEL-Perú har i året

som er gått utført sitt daglige arbeid med husbesøk, forkynnelse og undervisning i Guds ord. Og gjennom radioen «Verden for Kristus» forkynnes daglig.

Det er vår inderlige bønn til Herren at han må utøse sine rike velsignelser over alle dere kristne brødre og søstre som ofrer til Herrens arbeid.

Så er det vårt ønske for 2002 at det måtte bli bedre enn 2001, -- med håpet om at vi måtte styrkes i vår svakhet, og få oppleve som Skriften sier at «alt makter jeg i ham som gjør meg sterk.» Fil 4:13

Så ville vi til slutt gjerne få hilse dere, kjære kristne venner, med bibelversene fra Ef 3:14-21: «Derfor bøyer jeg da mine knær for Faderen, han som er den rette far for alt som kalles barn i himmelen og på jorden. Jeg ber om at han etter sin herlighets rikdom, ved sin Ånd må gi dere å styrkes med kraft i det indre menneske, at Kristus må bo ved troen i deres hjerter, for at dere, rotfestet og grunnfestet i kjærlighet, sammen med alle de hellige kan være i stand

til å fatte hva bredde og lengde, høyde og dybde her er, og at dere må kjenne Kristi kjærlighet, som overgår all kunnskap, så dere kan bli fylt til hele Guds fylde. Men han som kan gjøre mer enn allt, langt ut over det vi ber eller forstår, etter den kraft som er virksom i oss – ham være ære i menigheten og i Kristus Jesus, gjennom alle slekter i alle evigheter! Amen.»

*Celso Valdiglesias,
president INEL-Perú»*

Siden forrige årsmøte har Jon Espeland foretatt to besøk til ytremisjonsarbeidet i Peru, først fra 1.-16. oktober 2001 og deretter fra 11.-24. april 2002. Helga 5.-6. oktober 2001 var det bibelkurs i de nye kirkelokalerne i «Alto Selva Alegre». Bibeltimeholdere var evangelistene Ubaldo Marca, Damián Heredia, Eusebio Alvis, Miguel Curse og Jon Espeland. Det viktigste på besøksreisene er forkynneroppdrag på bibelkursene, samtaler med styrer, råd og medarbeidere og revisjon av regnskap og økonomiforvaltning. Det er et stadig behov for rådgivning innenfor administrasjon, regnskap og teologi, og for personaloppfølging både gruppevis og enkeltvis.

Radioarbeidet går sin gang med daglige sendinger. Det er ikke så mye nytt å berette, men vi får lov å tro at dette er til hjelp for enkeltmennesker innenfor radioens rekkevidde. Radio-sendingene krever mye ressurser i form av evangelistenes tid. I tillegg er det mye administrasjon og stadig kontakt med samferdselsdeparte-

mentet som er konsesjons- og kontrollinstans for slik virksomhet.

Det er nå sju medarbeidere på lønnslista til vår samarbeidskirke INEL-Perú. Disse er **Celso Valdiglesias, Damián Heredia, Ubaldo Marca, Eusebio Alvis, Miguel Curse, Victoria Gonzáles og Hugo Castellanos**. Sistnevnte er tilsatt som evangelist med særlig ansvar for møter på indianerspråket Quechua. Alle sju har lønn fra Lekmannsmisjonen og er vårt særlige ansvar i bønn og offer.

Det ble i 2001 sendt kr 370 994,59 til misjonsarbeidet i Peru. I tillegg ble det sendt kr 100 000 til bygging av ny kirke og innskudd i nye kontorlokaler. I tillegg ble det overført kr 13 000 til kjøp av ny datamaskin med tilgang til elektronisk post. Maskinen ble gitt av venner utenom budsjettet og har lettet kontakten mellom INEL-Perú og Lekmannsmisjonen betraktelig.

Vi vil så takke den enkelte misjonsvenn som står bak misjonsarbeidet i omtanke, forbønn og offer! Det er en nåde fra Gud at også vi får være med i hans store rikssak som er hedningenes frelse! La oss huske på at også vårt land en gang lå i hedenskapets mørke, men noen brakte oss Livets ord, og lyset fra Golgata har fått lyse for mange generasjoner i vårt land. Nå er det vi som står i gjeld til hedningene!

Flekkerøy, juli 2002

Jon Espeland

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

I Guds høgskole

Av Karl Notøy

Hva vil det si å være i Guds høgskole?

Er det stadig å gå fra opplevelse til opplevelse? Er det jeg som er hovedperson? Lærer jeg å fremheve meg selv?

En spurte slik: «Hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?»

I Guds høgskole lærer jeg aldri hva jeg må gjøre. Der lærer jeg hva som er Guds vilje. For der er det han som vil forme meg.

I Guds høgskole lærer vi tålmodighet. Der skal han vokse og jeg skal avta. Der blir alt mitt gjort til intet.

I Guds høgskole hender det at han må tukte meg. Han tukter den han elsker. Det er han som vil lede meg ved sitt ord.

Bibelen taler om leiren i pottemakerens hånd. Å, at han vil forme det om igjen slik han vil! Kanskje må det skje igjennom tårer?

Jeg trenger å be: «Lær du meg å kjenne dine veger.» For på Guds veg er det «motbakker».

Og hadde det stått opp til meg, ville jeg ha segnet om på vegen, for jeg er så jordisk og egosentrisk, så fattig og arm.

I Guds høgskole blir det Jesus alene. Og den som vandrer med Jesus vil alltid bli foraktet. Jesus sier at ingen er større enn sin Herre. «Har de forfulgt meg, så vil de også forfølge dere.» (Joh 15:20)

Og det kan skje gjennom at en blir forbigått og vraket av mennesker.

Men det som er viktigst i Guds høgskole er bønnen, der han får legge ned i meg en nød, først og fremst for min egen sjel, men også for andres evige ve og vel.

Jeg tror det er få i dag blant mennesker som kaller seg kristne, som har gått eller går i Guds høgskole.

I dag tror en at en skal få seile på medgangs bris like inn i Himmelen, at det går en rosenstrødd veg gjennom livet.

Nei, i Guds høgskole får vi oppleve noe annet. Bibelen oppfordrer oss til å stride troens gode strid. For skal vi bli dyktiggjort som Guds medarbeidere, må han få danne oss.

Det gjør han først og fremst gjennom sitt ord. Men også gjennom det vi møter på vår livsveg gjennom livet. Han kan snu det som ser ut til å være til sorg. Han kan bruke det til å stanse oss opp, så vi kan bli mer avhengige av han.

Målet er at Jesus blir stor for meg. Det hender han fører meg på ensomme veger og det kan se ut til at Gud har god tid mange ganger.

Sangeren ber slik: «Lær meg å kjenne dine veger, Og gå dem trøstige skritt for skritt.»